

med, at man vil godskrive træplantning som et smuthul.

Jeg vil gerne sige, at jeg tror også, det er vigtigt, at joint implementation ikke kommer videre, end det er kommet. Der er et pilotprojekt i gang, og vi må afvente resultatet af det pilotprojekt.

Ellers er jeg enig med miljøministeren i, at det projekt, som nogle er ved at lave, at købe de såkaldte kvoter, eller det, at man ikke har CO₂-udslip i Rusland og så får lov til at købe det og sige, at man har mindsket CO₂-udslippet, er ét stort organiseret svindelnummer, som vi både må være med til afsløre og til at hindre bliver gennemført.

Vi skal gøre, hvad vi kan for, at EU optræder så stærkt som muligt, og da det er EU, der her forhandler på vores vegne, er det jo en styrke, når EU har en god position, og derfor er det vigtigt at bakke det op.

Så skal vi have en god og positiv dagsorden om CO₂-reduktion efter Kyoto. Danmark skal efter vores opfattelse tage initiativ til at sætte den reelle miljøpolitiske dagsorden. Den handler jo om 50 pct. reduktion i løbet af 20-30 år i ilandene og i hele verden 50-70 pct. reduktion. Det vil sige, at danskerne skal ned på ikke at producere over 12 t CO₂ pr. indbygger. Vi skal leve med et samfund, hvor vi har under 3 t CO₂-udslip pr. indbygger. Det er jo en kæmpe-mæssig og interessant ændring af det danske samfund, vi skal i gang med i den rige verden.

Der er én nøgle her, som er interessant. Den ændring, vi skal have af vores samfund, f.eks. på energiområdet, hvor vi skal skifte teknologi og over til vedvarende energi, er den samme teknologi, som de fattigste i verden har brug for, som de skal starte for at få del i verdens goder. Derfor skal vi satse på vedvarende energi i en klub sammen med de lande i verden, der vil gå videre, og lave en strategi for den positive CO₂-diskussion efter Kyoto.

Jeg ville gerne have kunnet samlet flere partier her i dag, men det er ikke lykkedes. Alligevel vil jeg foreslå den dagsorden, jeg mener er den rigtige, og derfor bliver det på vegne af SF alene, at jeg fremsætter følgende forslag til motiveret dagsorden, det hedder vist vedtagelse nu:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til at arbejde for,

- at EU i Kyoto insisterer på en juridisk bindende protokol med reelle reduktioner i de industrialiserede landes udledninger af CO₂ og andre drivhusgasser i år 2005 og år 2010 set i forhold til 1990-niveauet,
- at hindre vedtagelser under overskriften fleksibilitet, der kan undergrave reduktionsmålene; beslutninger om joint implementation skal afvente den igangsatte pilotfase,
- en global udvikling efter Kyoto, der muliggør 50 pct. reduktion af de menneskeskabte CO₂-udslip inden for de næste 20-30 år ved aktivt at udnytte de positive økonomiske og beskæftigelsesmæssige virkninger bl.a. ved en global satsning på vedvarende energi, herunder udbygning af samarbejdet med andre foregangslande med henblik på at foreslå oprettet en koalition af stater, der vil beskytte klimaet yderligere.

Uanset udfaldet af Kyoto-mødet vil Folketinget fastholde de danske reduktionsmål og insistere på, at EU fastholder sine.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 24).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Der var meget, man kunne kommentere i hr. Steen Gades ordførertale, men jeg vil blot notere mig, at der var megen ophidselse over, at Det Konservative Folkeparti er medforslagsstiller til et forslag om joint implementation, og at der i det forslag også bliver gjort opmærksom på, at de grønne afgifter, som vi har dem nu, vil vi gerne have afskaffet, for vi mener ikke, de er et virksomt middel.

Det er ikke en kritik af de mål, vi har – dem er vi enige om – det er en middeldiskussion, og det synes jeg er vigtigt at have med her i debatten.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg synes da, det er en god illustration af, at der er grund til kritik, når to store partier her i landet benytter situationen før Kyoto – hvor vi ved, at det ene land efter det andet under pres af kapitalinteresser prøver at slippe så billigt som muligt og prøver at hindre, at der skal ske noget – til den politik, at en af de ting, vi trods